

શ્રી કૃષ્ણ ગિરધર લાલજીના એન્ટ ભક્ત

મીરાંબાઈ

નાટકનો ઓપેરા.
વાંકાનેર “ આર્યહિત વર્ધક ”
નટક કંપનીને માટે

રચોને પ્રસીદ્ધ કરનાર
રાવલ ત્રંબકલાલ દેવશંકર
તથા

ત્રવડી ત્રંબકલાલ રામચંદ્ર
વાંકાનેર આ. હિં. વં. ના. કંપનીના માલિક.
આવૃત્તિ ત્રીજી પ્રત એક હજાર
અંથ સ્વામિત્વના સર્વ હક કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે.

અમદાવાદ

સીવીલ ઇસ્ટી ૧૩ સામે પાનામાઈની વાડીમાં
વિશ્વેશ્વર પ્રેસમાં ઇશ્વરદાસ જીજ્ઞાસે છાપ્યા

સંવત ૧૯૬૧ સને ૧૯૦૫

કીંમત ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૧૩૧

સને ૧૮૬૭ ના રૂપ મા આકટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી
છે, ને તેના છપાવનારે સર્વ હક પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.
માટે કોઈએ છાપવી અગર છપાવવી નહીં.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

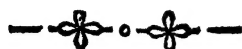
[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૩૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મીરાંબાઈ જાડવો
અપેશ

વિષય દ. : ૨. ૬

પાત્રોનાં નામ.

સુત્રધાર } — નાટ્યકાર સ્ત્રી પુરુષ
નટી

મીરાંબાઈ — શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજીનાં શ્રેષ્ઠ ભક્ત મેડતાના રાજા
જયમલ રાઠોડની કુંવરી અને કુંભારાણાની રાણી

રાજરાણી — જયમલ રાઠોડના રાણી મીરાંબાઈની મા

સુભદ્રા } — મીરાંબાઈની દાસીઓ
મોહીની

મોટાં રાઠોડ — કુંભારાણાના માતૃશ્રી અને મીરાંબાઈનાં સાસુ

પદ્માબા — કુંભારાણાના બહેન મીરાંબાઈનાં નણદ

નવીરાણી — કુંભારાણાની બીજી રાણી હાડાની કુંવરી

રાધાજી — મહામાયા જગત જતુની શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજીની સ્ત્રી

પદ્માવતિ — રણુમલ રાઠોડની દીકરી મીરાંબાઈના કાકાની દીકરી બહેન

મધુવતિ — પદ્માવતિની દાસી

કુંભારાણો — મેવાડનો મહારાણો મીરાંબાઈનો પતી

પ્રધાન — કુંભારાણાનો દીવાન

જયમલ રાઠોડ — મારવાડમાં આવેલા મેડતાનો રાજા મીરાંબાઈનો પીતા

રણુમલ — જયમલ રાઠોડના ભાઈ

પૂંપસેન — પદ્માવતિનો ચનાર પતી મેવાડના ચંદાવતનો કુંવર

શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજી — પરમાત્માનો દ્વાપરમાં થયેલો અવતાર

શુદ્ધ—તિરથવાસી સાધુ સંગની મહાન્ત

આત્માનંદ } —તેના મુખ્ય શિષ્યો
વિષયાનંદ }

વિષમસિંહ—કુંભારાણાને ખોટી સલાહ આપી મીરાંબાઈ સાથે
વિક્ષેપ પડાવનાર હજીયુગી

અકબર—બરતખંડનો સહેનશાહ

તાનસેન—અકબરનો માનીતો ગવૈયો

મહાત્મા તુલસીદાસ—રામાયણના કર્તા શ્રી રામચંદ્રજીના પરમ ભક્ત.

દીપસિંગ } —કુંભારાણાના હજીયુગી
સરનાનસિંગ }

જીવી ગોસાધ—એક મહાત્મા

દાસીઓ, દરબારીઓ, ચોપદાર, કવી, પુરોહિત, વારાંગના, વઝારણો,
રાસધારીઓ, ભૈરા, ગોપીઓ, ગુગળી વિગેરે વિગેરે.

“ શ્રી કૃષ્ણ ગિરધર લાલજીનાં શ્રેષ્ઠ ભક્ત ”

મીરાંબાઈ નાટકનો ટુંકસાર.

અંક ૧ લો.

- પ્ર. ૧ માં—નટી અને સુત્રધારની વાતચીતથી વસ્તુ સ્પષ્ટ.
- પ્ર. ૨ માં—મીરાંબાઈનું સ્વપ્નમાં શ્રી કૃષ્ણ ગિરધરલાલજીની સાથે પરણવું ત્યાં શ્રી કૃષ્ણ ગિરધરલાલજીનું દર્શન થવું, જ્યમલ રાઠોડનું મીરાંબાઈની અનન્ય ભક્તિ જોઈ ખુશી થવું, અને તિરથવાસી સાધુ સંમના મહંત પાસેથી શ્રી ગિરધરલાલજીની મૂરતી લેવાનો મીરાંબાઈ હઠ લેવો વીગેરે.
- પ્ર. ૩ માં—પદ્માવતિ જ્યમલ રાઠોડના બાઈ રજુમલ રાઠોડની કુંવરી પેતાની ઠાસીઓ સાથે યોગ્ય જરૂરવાની ગેઠવણ કરવી.
- પ્ર. ૪ માં—મીરાંબાઈએ ગુરૂ પાસેથી ગિરધરલાલજીની મૂરતી લેવાનો હઠ લીધો. બદલ વિષયાનંદનું ધર્ષા બાવથી જોઈ અને તેથી મીરાંબાઈને વિષમ વાદે દોરવાની પ્રતિજ્ઞા કરવી ત્યાં આત્માનંદનું ધીકારું તથા સુખદ્રાણું મીરાંબાઈની ભક્તિ જોઈ ખુશી થવું મોહીનીની મીરાંબાઈની ભક્તિ પ્રત્યે ધર્ષા વિષયાનંદ મીરાંબાઈનું શિયળ બંધ કરવા મોહીનીની કબુલાત.
- પ્ર. ૫ માં—કુંભારાણાના દરબારમાં મીરાંબાઈના લગ્ન સખધી ખાંડુ લઈ આવવાનું કહેવા રાજ ગોરનું આવવું ને ખાંડુ

લહી વિષમસીંહને મોકલવા સાથે તે આનંદમાં ઉત્તમ પ્રકારનો
વારાંગનાઓનો નાચ

- પ્ર. ૬ માં—રસ્તામાં વિષયાનંદને આલાનંદે મીરાંબાઈ પ્રત્યે
ખરાબ દ્રષ્ટી કરતાં અટકાવવાને નીતી બરેલા વાક્યો નો
બોધ દેવો.
- પ્ર. ૭ માં—તિરથવાસી મહંતે શ્રી ગિરધરલાલજીની મૂરતી મી-
રાંબાઈને આપવી મોહીની તથા સુભદ્રા અને પૂજ્યસેનનું
મીરાંબાઈ સાથે ચીતોડ તરફ રવાના થવું.
- પ્ર. ૮ માં—મીરાંબાઈના ઓઝણાનું ચીતોડ તરફ રવાના થવું તેની
સાથે મોહીનીના પ્રપંચથી વિષયાનંદનું પણ ચીતોડ જવું
- પ્ર. ૯ માં—પદ્માવતિનું તેની સખીયો સાથે ગરબે રમવું પસંદ
કરેલ છબી મુજબ પૂજ્યસેનનો. ચહેરો મેળવવો પૂજ્યસેને છબી
નીચેનો દોહો વાંચતાં મેવાડના ચંદાવતનો પૂત્ર છે એમ
જાહેર થવું ને બંનેનું પવિત્ર પ્યારમાં જોડાવું.
- પ્ર. ૧૦ માં—દુષ્ટ વિષમસીંહ તથા મોહીનીના બરમાબ્યાથી કુંભારાણાનું
મીરાંબાઈ પ્રત્યે ગુસ્સે થવું અને કુળદેવીનાં દર્શન કરવા
સાર વરઘોડિયાંએ તૈયારી કરવી વિગેરે.
- પ્ર. ૧૧ માં—કુળદેવીને મીરાંબાઈ નહિ નમવાથી કુંભારણા તેના
પર અત્યંત ક્રોધાયમાન થઈ ભૂતવાળા મહેલમાં મીરાંબાઈને
રાખવા વિષમસીંહને હુકમ આપવો

અંક ૨ જો.

- પ્ર. ૧ માં—વિષયાનંદ તથા મોહીનીની પ્રપચની વાતો ત્યાં સુમદ્રાએ આવી તેમ નહીં કરવા નીતી ભરેલા વાક્યોનો બોલ કરવો.
- પ્ર. ૨ માં—ભૂતવાળા મહેન્દ્રમાં મીરાંબાઈનું આવવું ત્યાં શ્રી કૃષ્ણ ગિરધરલાલજી આવી મીરાંબાઈને ધોરજ આપી જવું સાસુ નણંદની નીચતાની શરૂઆત વીગેરે.
- પ્ર. ૩ માં મીરાંબાઈ પાસે કોઈ બીજો પૂરૂષ આવે જ્યાં છે એકું વિષયાનંદે વિષમસીંહને કહેવું રાણાને તેડી જવા અને તે બાબત આત્માનંદની નાપાડવી વીગેરે.
- પ્ર. ૪ માં—પૂષ્પસેનના પ્યારમાં ઘેણી થએલી પદ્માવતિ કાશી યાત્રનું જ્ઞાનું કરી ચીતોડ આવી પૂષ્પસેનને મળવું અને પૂષ્પસેનના કહેવાથી શ્વયંવરની તૈયારી કરાવવા પદ્માવતિએ તેના પીતા પાસે જવું.
- પ્ર. ૫ માં—મીરાંબાઈ પાસે શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજીનું આવવું કુંભારાણાનું ઉઘાડી શમશેરે મીરાંને મારવા આવવું મીરાંબાઈનાં ચાર સ્વરૂપ થવાં ને રાણાનું હરી ભાગી જવું.
- પ્ર. ૬ માં કુંભારાણાના કહેવાથી વિષમસીંહે મીરાંબાઈને ઝેર આપવા જવું ને આત્માનંદનું તેમ કરતાં અટકાવવું.
- પ્ર. ૭ માં—મીરાંબાઈની આગ્રાથી સુભદ્રા તથા પૂષ્પસેનનું રાણાજી પાસે જવું તથા વિષયાનંદની યાચનાથી મીરાંબાઈએ અંગદાન

દેવા તૈયાર થવું. મીરાંબાઈના બોધથી વિષયાનંદનું શુદ્ધ થઈ
ભક્તિમાં ભેગવું ત્યાં વિષમસીંહનું ઝેર લહીને આવવું
મીરાંબાઈએ શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજીનું ચરણામૃત ધરી ઝેર
પી જવું.

૮ માં—કુંભારાણાની નવી રાણી મીરાંબાઈના મતને મળતી
થવાથી રાણાનું ગુસ્સે થવું. સુભદ્રાનું રાણાને ભક્તિ માર્ગમાં
પ્રેરવવા આવવું તથા પૂજપસેનની વિચીક્ષણ ખુદ્ધિપર રાણાનું
ખુસી થવું.

પ્ર. ૯ માં—મીરાંબાઈની શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલ પ્રત્યે ભક્તિની પ્રસંસા
સાંભળી અકબર બાદશાહે તાનસેનને સાથે લઈ પરીક્ષા કરવા
આવું ભક્તિ ભેગ ખુસી થવું વિષમસીંહે કુંભારાણાના
કહેવાથી મીરાંબાઈને સાગીગરામનું નામ દઈ સરપનું આપવું
દીગેરે.

પ્ર. ૧૦ માં—મીરાંબાઈને મારવાના અનેક ઉપાયો કરતાં મીરાંબાઈમરતાં
નથી એવું જાણી રાણાનું ગભરાવું મીરાંબાઈને કાઢી મુકવાનો
ફરંશ કરવો તથા રાણાના પટાવત અંદાજતનો પૂત્ર છે એમ
પુજપસેનનું પ્રગટ થવું.

પ્ર. ૧૧ માં—મહાત્મા તુલસીદાસે મીરાંબાઈની પ્રસંસા કરવી ત્યાં તેને
વંદાનમાં જવા કહેવું રાણીજી વિગેરે એ આવી. મીરાંબાઈને
કાઢી મુકવાની ખમઠો આપવી ત્યાં શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજીનું
ગરૂડ ઉપર બેસી આવવું અને મીરાંબાઈને વજમાં લઈ
જવાં વિગેરે.

અંક ૩ જો.

- પ્ર. ૧ માં—વૃજના રસ્તામાં કરી રાખેલ સંકેત પ્રમાણે વિષમસીંદે
મીરાંબાઈને મારવા આવવું આત્માનંદ વીગેરેનું સમજાવવું
ને ત્યાં વિષમસીંદનું ગાંઠુ થવું.
- પ્ર. ૨ માં—પદ્માવતિ પોતાની દાસી મારફતે પોતાના પીતા રણુમલ
રાઠોડને સ્વયંવર કરવાનું કહેવરાવવું.
- પ્ર. ૩ માં—વ્રંદાવન જમનાજીનો ઘાટ મીરાંબાઈ તથા જીવી ગોસાઈનો
ધર્મ સમંધી વિવાહ રાસધારીયે વસ્ત્રહરનનો રાસ બતાવવો વિગેરે.
- પ્ર. ૪ માં—સુમદ્રાના સદ્બોધથી કુંભારાણાનું પીગળવું મીરાં-
બાઈ વૃજમાં ગયાંના ખજર મળવા ત્યાંથી પાછાં લાવવા
માણુસો મોકલવાં વીગેરે.
- પ્ર. ૫ માં—મીરાંબાઈ તથા સર્વ ગોપીઓનું શ્રીકૃષ્ણ ગિરધર
લાલજી સાથે દાણુ લીલાનું રમવું મીરાંબાઈની ઇચ્છાથી દારકાં
લઈ જવાં; રાણાના તેડવા આવનાર માણુસોનું મીરાંબાઈ દારકાં
ગયાનું સાંભળી દીલગીરી થઈ પાછું જવું,
- પ્ર. ૬ માં—મીરાંબાઈ પાછળ રાણાનો પશ્ચાતાપ મીરાંબાઈ દારકાં
ગયાની ખજર મળવા અને તેથી દારકાં જવાની તૈયારી કરવી
- પ્ર. ૭ માં—પદ્માવતિને પૂજ્યસેનનો સ્વયંવર પૂજ્યસેનને રણુમલે
રાઠોડે પોતાનું રાજ્ય અરપણુ કરવું.

- પ્ર. ૮ માં—બપૂયએન અને પદ્માવતિનો પ્રેમ ભર્યો વિનોદ અને ત્યાંથી નરધોડિયાનું મીરાંબાઈની દર્શન કરવા દ્વારકાં જવું
- પ્ર. ૯ માં—શ્રી દ્વારકાંમાં રણછોડરાયજીના મંદીરનો દેખાવ મીરાંબાઈની પ્રભુ પ્રીતી અપુર્વ ભક્તિ કુંભારાણના આગ્રહથી મીરાંબાઈની પ્રભુ પાસે ચીતોડ જવા આજ્ઞા મેવી ત્યાં રણછોડરાયજીના તેજ સાથે મીરાંબાઈનું સમાધિજવું પ્રભુ ભક્તિ નો વિજય વિજય, શાન્તી, શાન્તી, શાન્તી,
-

શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજીના શ્રેષ્ઠ ભક્ત મીરાંબાઈ નાટકનાં ગાયનો

સુત્રધાર—

(૧)

વંદૂ વિભૂ વિશ્વાધાર, ભૂમિ મધ્યે અવતરી હરતા ભાર;
જેવિપ્ર પાળી, કૂબૂદ્ધિશાળી, દૂષ્ટોને ટાળી, અઝર અમર. વંદૂ.
ન્યાય સ્થાપી વેદપાળ રાખી, સુખનો સમાજ સંત કાળ;
અષ્ટિ શ્રેષ્ઠકારી દેવ શિરતાજવંદૂ.

નટી—

(૨)

વૃજ વનવસિયા મુજ ઉર ઠસિયા,
જોષ મુખ ભાંગે ભુખ જાય દુખ ભવનાં.....વૃજ.
ધારણુગીરી નગવરા અધહરા
જસે મતિ ધરી રતી, તન મન નિજ ધન.....વૃજ.
કુદી કાલિંદી મહીં નાથો કાળી નાગ,
માર્ગે મામા કંસને, લડી લાખેણો લાગ;
મહીં છુટી છુટીને ખાધાં પીધાં ખાંતે નાથ,
એવાં કીધાં ચરિત્ર ગાઉં તે બનાવી ગાય;
કરણુહાર, મરણુપાર, વાહ ? વાહ ? વાહ ?.....વૃજ

મીરાંબાઈ—

(૩)

પરણી નિજ ધરણી કરી નવ તબ્બય ગિરધરલાલ
અપીનાશી તમહાસી, કરીખ્યાસી, ગયાનાસી,
પ્રણુતપાળ પ્રણુ દીન દયાળ ધરી ઉર વહાલ;

દો દરશ હાથ, તજશ દેહ, કરીશ ખેહ.

સરવ સ્નેહ અધમ એહ

સમંધ અગળ હાથ, નવ છોડશો.....પરશ્વી

કૃષ્ણ મીરાં—

(૪)

કૃ—પ્રિતી રીતી ધારો અતી જાણ્યો મને જગપતી

વિરહ ન થાય હવે ખીવું ના

મી—કદી નહીં ભુક્ષી જસો બામીનીને ભગવત

તમ વિણુ ધડી પણુ જીવું ના,

કૃ—પાળીશ પ્રિતી ધારો ન જીતી લીધોજ જીતી પ્યારી મને

મી—મીન રહે નહીં નિર વિના, તેમ હું તમ વીણુ નાથ,

કૃ—પ્રેમ મંધનથી આંધીઓ, સદાય વિચરીશ સાથ. પ્રીતી.

મી—જીવન મુકત થઈ જગતમાં, નિરંકુશ પદ પ્રેમ

કૃ—એવું પદ પામ્યા પછી કર્મ તણો નહીં નેમ.....પ્રીતી.

જયમલ, મીરાં, સાધુ, વીગેરે—(૫)

જય—ખરે પરમ ધરમ ધર્યો મીરાંએ મન.

સાધુ—હશે અચન્ન સુમન થશે પ્રભુ પ્રસન,

મીરાં—હુંતો વારી નાખું પ્રભુ પરે તન મન ધન;

રોમ રોમમાં અવાજ ગિરધારી નામના તે કદી દુગે નહીંજ

જય—મુર્તિની છે કામના,

મીરાં—કાંમના સત્ય હું હરી અત્ય,

જય—વારે વા કત્ય.....ખરે

મીરાં—આજ મુજ લોચનો થયાંજ તપ્ત દર્શથી નામને તજી નહીં

સાધુ—હું આપી દદશ હર્ષથી,

મીરાં—પ્રશીયી નેક પરખો રેક;

જય—વાહ પિવેક.....ખરે

પદ્માવતિ, દાસીયો— (૬)

પદ્મા—હા હા હુંધું યોવન ભરી ભામીનીરે એ છે મારા પતિ.

દાસી—વાવા મળ્યાં બિધુને વળી જામનીરે જોડી શોભે અતિ.

પદ્મા—ચાલ રૂડી ચાલતી હંસણી જાગવતી યોવનમાં મહાલતી
રંગ ભરી હું.

દાસી—કામ તણી કામની સુંદર જે સ્યામની તેથી અતિ આપની
શોભા કહું.

પદ્મા—પ્રિતીને પરખી હૈયામાં હરખી નેહથી નીરખી જોડી મેં સરખી

દાસી—વારી વારી રપથી વા, વા, વા, વા, તરણી તુજ મતિ. હાં.

પદ્મા— હા હા.

આત્માનંદ—વિષયાનંદ— (૭)

આત્મા—જરેજ, જરેજ, જરેજ, આ તારું મોહું અહીંયું ખાળ.

વિષયા—વારેવા, વારેવા, વારેવા, જપુંધું જીવતીની નીતં માળ.

આત્મા—સુધાતળને કાં વિખતું ખાય. શુક તજી શીઠ કામને ચહાય.

વિષયા—સ્યામની સુધાને માનુંનીમાળ, પ્રેમજ પૂરણુ છે પ્રતીપાળ.

આત્મા—વિકટવાટ છે આમાન, મારા બોત્તવું ઉરમાંલે.

વિષયા—સંપતિ મારી તું દેખી, શકે નહીં તેથી આવાં વેણુકે.

આત્મા—ધિઃક ધિઃક ધિઃક ધિઃક તને, હીત કરણુ હારને વેરોગણે.

વિષયા—હીક હીક હીક હીક હવે શક, શીઠ તારી મેળે માની બજે.

આત્મા—.....જરેજ.

સુલક્ષ્મી—મોહીની (૮)

મો—ઉપરથી ખતાવે, ડોળ જરનાર છોતું
 સુ—શરમ રાખી મોલ, ખેડેન સહચારી છોતું.

મો—પ્રિત રીત જોતું

સુ—મેસમુખ ધોતું.

મો—જન્મ શીદ ખોતું

સુ—રામનામ જોતું, ભક્તિ રાહેધા.

મો—.....ઉપરથી.

સકળ સાર યાર છે, પરમ ચીજ પ્યાર છે.

યાર નામ સાર છે, પ્રેમી જાણનાર છે.

સુ—ભક્તી ઉર આણવી સુ, મોજ રોજ માણવી.

માળ જપી જાણવી, ન તેલી ધાણી તાણવી હરી ગુણગા.

મો—.....ઉપરથી.

દરબારીઓ—

(૯)

ચીરંજીવી સુખણુ ,મધુરી વાણુ વદીએ આજ.

રાણુ કુળ કેરો તાજ,.....ચીરંજીવી.

ધરમ કરમ કરણુ હાર, પરમ શરમ ધરણુ હાર.

લળી લળી કહી સારંગપાણી, જુખી સદા કરો તિમીર બાણુ.

કંચનીઓ

(૧૦)

સાપમ જમરે સાની સાધપગ મરેગ

પની ધસા નીરે સાગ રેપમમ રેનીસા.....સાપ

ગમ ગમ પપ મપમપ ધધ પધ પધ નીની

ધનીધની સાસા પમપમ ગગ મગમગરેરે ગરેમરેસાનીધનીસા

પમ ગમ પસાસા પમ ગમ ગરેસા

પમ ગમ પસારે ગરેસાની ધનીસા સાસા
ગરે ગરે સાનીસા પગપગ રેસાસા મગરેસા
ધની ધનીસાસા સા પ રે ધ પ મ ગરેસા

જયમલ-મીરાં (૧૧)

મીરાં—ગિરધર મુરલી ચાહું ચીતે ઝટપટ અરપો પિતા પ્રીતે
કમળ સરીખાં નયનો જે મુજ મનનાં હરનારાં તે
પૂજશપ્રિત ધરીતે નિત રૂડેરી રીત ગાઈશ ગીત,
જે ચરણુની પ્રગટ થઈ જગ પાવનિ શુભ સુરસરી,
જે ચરણુથી અધમ અગળા, અહંમા પક્ષમાં તરી
જે ચરણુ છે કમળ સમ મુનિ મન મધુપ રહેતા કરી.
તે ચરણુ પૂજશ સદા અરપો પિતા કૃષ્ણા કરી

જય—મુજ પૂણ્ય મુરતિ જહેન મીરાં ટેક દ્રઢ તમ જોધને
આપૂંછુ ગિરધરલાભ રહેજો ચરણુમાં મન પ્રોધને

મીરાં—આશીશ આપું આપને પિતાપરમ મમ પ્રિતથી
વદજો સુવશ સાથે સુઆયુ દાન માનની રીતથી. ગિરધર

વિષયાનંદ—મોહીની (૧૨)

વિષયા—શ્રવિશ હું એ રૂંદમાં આનંદમાં રૂદિ થરો મીરાં જગતાં

મોહીની—વાગીશ વેર ચીતથી અનિતથી પ્રિતથી મીરાં મળતાં

વિષયા—એ ભળી ભગત જનમાં માન ધરે અતિ મનમાં

મોહીની—વળી ગોવિંદના મુંજુ ગાય નવ હુંધી સહેવાય

વિષયા—કર કામીની એહ નીજ વશમાં

મોહીની—ઝપટ ઝપટ કરી નફરતા સંગમાં જગતાં—

વિષયા—.....શવિશ

પદ્માવતિ—દાસીઓ

(૧૩)

જીવનજીરે જીવનજી પધાર્યા પરદેશ, મુકી બાળ વેશેરે, જીગજીવનજી.

દીવાળીનો વાયદો વાલીડે વિતાવ્યોને

વાયરા વાયાતોય નાવ્યારે જીગજીવનજી.....જીવનજીરે

જોશ જોશી પાસે જોવરાવ્યારે તોય નણુદીનો વિર નાવ્યા

કાગ પાસે શુકન જોવરાવ્યા- તોય કથે સદેશડા નકાવ્યા.

પીયુડા, જીવડો, વિરહે જાશેજી

શતભડીરે રઢીયાળી રંગીલી બહાસા વિનાની વેરણુ થઇરે

રોઇ રોઇ આંખથી આંસુડાં ખુટયાં.

સેજ સઘળી ભીંજાઈ ગઇરે.....(રોઇ રોઇ)

ખ્યારે પધારશેને પ્રિત રીત પાળશે

ટાળશે કામના તાપનેજી (૨)

સેજ સચારી હું કુસડાં પાથરુંને

જપું છું જીવનજીના જાપનેજી (હા હા હા હા હા)

પદ્માવતિ—પૂંચસેન

(૧૪)

પૂંપ—ગોરી ગુણીયસ જાશું અમારે ગામરે.

પદ્મા—નારી નિશ દિન નહિં જુલે નાથ નામરે

માળ ધારી હાથે કહીશ સ્વામિ સ્વામિ,

શિશુ, રનેહે નામિ, જેમ ભડિત ગામિ જપે રામરે

પૂંપ—.....ગોરી.

રાજ કુંવર રડા અતિ અવની માંહી અનેક

પદ્મા—દૂધથકી જીવે નહિ મિનતણી એ ટેક,

પૂંપ—એમ કરાં કસોટી જે કંચન થાસો

શુંલુ મારા ગાશો પ્રીત પાણી પાશો.

પદ્મા—હુંજ રતિ, થાશો. આપ કામરે

પૂપ—.....ગોરી

કુંભોરાણો— (૧૫)

કુડીરાણી વામી જાણી વિષમરી, ખાતી સુંણી બાણી.

વિષમ વિચારં રદ્ય વિદારં, શમશેર મારં મુજ મન દારં

એ મનહરણી મુજથું પરણી, ત્રિકમ ધરણી થાયથું તરણી.

જોડં શીરોતેએ બોલીને જીતેએ, હાકહેમુખે પીકુદુઃખે સુવેસુખેન.

કુંભોરાણો-મીરાં-મોટાંપદ્મા—(૧૬)

કુંભો—થઈશ મરણુ શરણુ અધમ નરદ એક પલકમાં.

પદ્મા—પરમ ધરમ શરમ ભરમ કરમ નતજ ખલકમાં

કુંભો—જોતાં તુંને ઉડે જાગ મીરાં તારાં આવ્યો કાળ

પદ્મા—તાત કેરું સાસરાનું કુળકાં લજવે

મીરાં—હું કરું શું મન મારું વેશ એ બજવે શામળા શિરતાજ

કુંભો—.....થઈશ

મીરાં—નવરહે છાંયો શરિર વિણુ, વળીચાંદની ચાંદા વિના.

નવ રહે મીરાં શામળા વિણુ સલ બાનાની બીના.

અંક ૨ જો.

મોહીની વિષયાનંદ સુભદ્રા—(૧૭)

વિષયા—મનહર કમલ વદનીને કનક કઢળી

નાર અનુપમ આકૃતિની તરણુ તારણુ છે.

મોહી—નખ શિખ મદન મુરતીને નયન નમણાં;

છેત નરવર પૂરવ પ્રિતે મનકું ઢારણુ છે

સુભદ્રા—હરિ ભજ્યા વિના ધિક્કાર છે જનનીને પેટ ઢાસો ભાર છે,

પથરા જેવાં નરનારીયો રમતાં વિષયી જે જરીયો.

મોહી—પુરષોને અંક ધારીયે, નથનોનાં બાણુ મારીયે,

વિષયા—સહુણી આ સુંદરીઓને વિસારે જગમહી જનમીને તે

જખ મારે.

મોહી—સકળ સાધન સુખનાં એ પુરુષ પોતે છે.

સુભદ્રા—તારં મોહું બાળ ઉરે ઉડે છે બાળ

વિષ— મનહર

મીરાં—કૃષ્ણ (૧૮)

મીરાં—આઝ્યા આઝ્યા મારે આંગણે આઝ્યા માવા,

કૃષ્ણ—પ્રિતિ પેખી મીરાં તમારી સાચી વાવા.

ટેક ખરી ઉરધરી લાજપરી ખાસકરી. ટેક,

મીરાં—... .. આઝ્યા

કૃષ્ણ—ઘટ નીરખ્યા મે તો ઘણાં પણ નીરમળ નહીં એક

મીરાં—મમઘટ નીરમળ નાથજી તમ ખાતાની ટેક. આઝ્યા.

કૃષ્ણ—બાળ સરપથી માવડી વાતસઅનળથી ગાય,

મીરાં—માંયાથી નીજ ભક્તને પ્રભુ રક્ષવા ધાય આઝ્યા

મીરાં-મોહીની-સુભદ્રા-વીગરે (૧૬)

બધાં—બહુ બોલકી શું થાય લાલ લાગે છે કાપ,

બેઉકુળ તણી આગર જાય જાય જાય.

મીરાં
મોહીની
સુભદ્રા

} ઈશ બજતાં નવજાય થાય વધારે ખાઈ,
બેઉ કુળતણી આગર વાય વાય વાય,
ઈશ બજમાં નડે નકી નડે તે પડે.

બધાં—સંકટમાં કાંસડે થઈશ ૪૮ ફટ ફટ ફટ ફટ.....બહુ

મીરાં—બહાલુ મુજને વિશ્વમાં કૃષ્ણ વિના નહિ કાપ.

પ્રાણ તણી પરવા નથી એથી અધીક શું હોય,

બધાં—કુળકરમ શરમ ભરમ સરવે તે છોડીયાં

જેતી નથી જરા જાત ભાત (હાય હાય)

મી-મો-સુ—સરવ મહીં રામછે સાચાએ શ્યામ છે,

બધા—ભક્તિતણું નામછે છોનફટ નટખટ.....બહુ

પદ્માવતિ-પૂંચસેન (૨૦)

પૂંચ—પડે પંચે પ્રિતમજી વિનતિનાં વેણુમારા સમજી

પદ્મા—વદો વદોને રમણી નખરાગાં નેણુમરી નમણી,

પદ્મા—સ્વામી આતિથી આતમીને દારશે.

પૂંચ—થઈ તરણી સંસાર સિંધુ તારશે.

પદ્મા—સારો ગણું વિયોગ મન જેમાં મળવા આશ

પૂંચ—ખુરો અતિ સંયોગ લાં અલગ થવાને ત્રાસ.

પદ્મા—પ્રિતીની રીતીથી પ્રેમી મળાય એ ઉરમાં ગુણુધરીએ વાલમજી

પૂંચ—નેકીની ટેકીથી પ્રિતિ પળાય, સારે રૂઢાય થાય રૂહેને મોહનજી

પદ્મા—.....પડે

કૃષ્ણ—મીરાં (૨૧)

મીરાં—વાહ ? વાહ ? વાહ ? વાહ ? નાથ પાસ પામી બોધ

કૃષ્ણ—જપ તપ શમ દમ સકળત જીવો મમ પદપંકજ રદય સજી દ્યો

અમીયસમ વચન કેમ વિસારં પરમહીત સમજી ઉરે પારં

મીરાં—તનમન ધન મમ તમપર વારં

... ... વાહ ?

સંસારી સહુ ઝેર સમા મુજ મનથી બહાણ

કૃષ્ણ—એવી દ્રઢતા દેખી થયોછું વશહું બાણ

જેમ બરફને નિર મળેછે તેમજ મગશે

મીરાં—કરુણા કેશવ કરી મારા સુહરમાં ભગશે

મીરાં— (૨૨)

માના શામળીયા શિરતાજ માધો માંહી રેણાજી

મારે આગળ આવજો મોહન હાજર ખિડા પાન

અંપો મરવો મોગરો કાંઈ કુલ ગુલાની આન હાં...હોમારા

કરજોડી મેં અરજ કરું છું એહી અરજ મોરીમાન

મીરાં દાસી શરણે આઈ આકર મરજી દાન હાં...હોમારા

મીરાં—કૃષ્ણ (૨૩)

મીરાં—માના મનથી ગિરધારી નામની સેલાગી,

કૃષ્ણ—તમે સંસારીમાં જોયુંરે જાગી મીરાં તમસમ નહીં કોસુભાગી

મીરાં—નરવર સુંદર મુજ મન મંદીર અંદર એકજ છો વસિયા

કૃષ્ણ—મનહર બકિત તમ ઉર ઝકતી શક્તિ ગુણુ ઉરમાં ઠસીયા.

મીરાં—મુજ.શુભ થાયે આપ પ્રતાપે એથી સુગુણુ તમ ઉરમાં ભાવીયા

કૃષ્ણ—દ્યો મુક્તિ

મીરાં—ઘો બકિત... ... મારા મનથી

સાધુમંડળ— (૨૪)

ઉઠ બાઈ તું બેઠો થાશું સુતો સોડ તાણીરે સમર નામનેજ
નામ નાવછે ભવાબ્ધી તરવા બળને સારં પાણીરે વિસર કામનેજ
મળે વાયરે વાદળાં વાયે વિખરી જાય

રણસખંધે સહુ મળ્યાં લઈ દઈ પથ પળાય.

મુરખ મનવા મોટપમાની માયા માંહી મોહમાંરે મરણ માથેછેજ

ઉત્તમ અવસર આજે આગ્યો ખોટો જાણી ખોમાંરે હીરો હાથેછેજ

મારાં મારાં શુકરે સુતવિત દારાજેહ

ભજન હરીનું જુલમાં દુર્લભ પામીદેહ... ...

મીરાં— (૨૫)

એરી મેંતો દરદ દિવાની મેંતો દરદ ન જાને કોય.

ધાયલકી ગત ધાયલ જાને એર ન જાને કોય

મીરાંકો દુઃખ તમહી મીટેજા વેદ સંવરીયા હોય—એરી

મીરાં— (૨૬)

મનવસીયા વૃજવન વાળારે થઈ નિર્ભય મીરાં બાળા

માતતાતને બાઈ બહેન સહુ જુદી પ્રીત ખતાવે

મરણ સમયના સાથી નહિ કોઈ મળી બાળવા આવેરે થઈ

બહાવામાં બહાણું જે હોયે તેતાણીને બાંધે

ખોળીઆળે હુંઠેમારે તજે સ્નેહ એ વાંધેરે.....થઈ

રાણી-સાસુ-નણુંદ— (૨૭)

સાસુ { વિચારો વિચારો વાંકું વદોમાં ખાંતેકાં થાઓ ખુવાર (રાણી)
નણુંદ }

રાણી—મીરાં સરીખા ન માનવી જગમાં જોણે કર્યા હરી પોતાની વચમાં

સા-ન- વિચારો

રાણી—સાચુ કહેતાં દુઃખ આવેતે સહીશ મારી જીભેં કદી ખોદું નકહીશ

બલેતે જીવડો મારો જાય, વામજો સુખડાં

સા-ન-પામજો દુઃખડાં

રાણી—(સાચું કહેતાં સાસુજી કાંરીસ ધરોછો)

સાસુ—(રાણીજી ચઢશિ ગુણ ગાવાનું કામ કરોછો) વિચારો

રાણી—પૂંપસેન— (૨૮)

રાણી—વાહ ? શી છે શોભા હીરો અમોલીઆ.

ક્યાંથી દાસી કરમાં સાંપડ્યો રાગનો આજક આ

હંસ પ્રમાણે જીગતિ જાણે નિર ક્ષીર પરખે

પૂંપ—જીગતી કશી ન જાણું હું રાણાજી

રાણી—મુદ્ધિનો રાશિ આ પરખી હરખું

હવે તમું ન જાણી કરે વાહ ?

તાનસેન— (૨૯)

વાવા શ્રી મીરાં તુમ બકતનકે શીર મોર

પારસ મનિ સમ હરીકી ભક્તિ સો તુમને લઈ દોર. વાવા.

ગેવરધનધર પતિ કીએ નિજ લે ઉરકો મન ચોર. વાવા

આત્માનંદ, વિષયાનંદ, (૩૦) મોહિની, વિષયસિંહ.

આત્મા—કૂર છો કુડાં કામી કલંકી તું કૂર છો

અનાડી અમાગી તારું મોદું બાળી યા દુર ... કૂર છો

મોહી—નટખટ ખટપટ કરે તું શાને કાં અમારી શક વાત ન માને

મીરાંબાઈ તુંથી કદી નવ મરશે તુંજ મરશે લઈ મુખપર ધૂળ

વિષમ—(ભગત જગતને ઠગવા થાતા ધરધર ટુકડા ભાગી ખાતા)
નારી માંસ મદિરે માતા,

મોહી—ચૂપ ચૂપ ચૂપ ખર કુર કૂર છે

રાણી—રાણી (૩૧)

રાણી—મારી રંગીલી છે રામા ચાહું ના હું ખીજી

રાણી—સ્વામી સદાયે સેવું હું ઉરે અતિ રીઝી

રાણી—સાચી છે તમારી નેકી ટેકી પ્યારી

રાણી—વારી વારી બલીહારી પ્યારી આ તમારી

રાણી—બહાલી વાવા અંતરનો આરામ મારી.

રાણી—પૂષ્પસેન— (૩૨)

રાણી—સુખે ધારી લે તું શાણા સુત રાજ તાજ

સહુ સોંપી દઈ તુજ સુખ સાજ આજ

સમરસિંહ સમ સૂરવિર થઇને

વિજય ધાર ઝટ ધિર ઉર લઇને

આશિશ આપુ થાય સરળ કાજ સુખે

પૂષ્પ—અવળ રામ સમ નિતિ રીતિ ધરવા

સકળ પ્રજા સુખિ નિશ્ચિન કરવા

પાળીશ પ્રભુ સહુ નીતિની પાજ સુખે

શ્રી તુલસીદાસજી— (૩૩)

દોનો સીયારામ મમ ઉર ધામ કરો સમ જામ અનુજકો લે

વિષમ કરની દુઃખદ હરની, અમીય ઝરની, રદ્ય ભરની દોનો

જ્યૈં આદિ કવિ ઉર બસે, દિયો ભવિષ્યકો જાન

ત્યૌં મમ હર બસકે પ્રભુ કરો સકલ કથ્યાન... ...વિષમ
 ન્યૌં શિવ મન માન સખસો મનહર રૂપ મંગલ,
 ત્યૌં મમ મન વસકે પ્રભુ હરો સકલ બય સાલ. વિષમ.

અંક ૩ ને

વિષયાનંદ આત્માનંદ વિગેરે—(૩૪)

જેને રદ્યે રામ છે, બાઈ તેને સુખ આરામ છેજી.

મહાન મોંઘી મણી મળેલી, પારસ જેતું નામ છે.....બાઈ.

કદપદ્મને કાંમસુરભી, આંગણુ આડે જામ છે....બાઈ.

તેને તજીને બવ સુખ ચાહે, કપાળ કાળો રામ છે....બાઈ.

પ્રત્યાવર્ત—

(૩૫)

કહેનેશે દિન જાયેરે, એઠહાણા વિના.....કહેનેશે.

દિલમાં કાંઈ કાંઈ થાયેરે, એઠહાણા વિનાકહેનેશે.

સેજમાં સુતાં ઉંપન આવેરે, ભોજનીયાંતો જરા ન બાવેરે.

સ્વપ્ના માંહી સતાવેરે સતાવેરે, એઠહાણા વિનાકહેનેશે.

પ્રેમની પિડા તે કોઈ ન જાણેરે, જેને કહિયે તે ગાંડી પ્રમાણેરે.

બાળેછે અગ્ની આ ટાણેરે, (૨) એઠહાણા વિના.....કહેનેશે.

મીરાં જીવી ગોસાધ— (૩૬)

મીરાં—ભક્તિ એવીરે બાધઓ એવીરે તરખાને પાણી જેવી.

જીવતી જલ ભરવાને જાયેરે, સામી સખિયો મગીવાતો થાયે.

એકું નિરૂધારને લેછે તાળીર. મુખે હસેછે વારી વારી.

એકું ચિત્તથી નથીરે વિસરવુંરે, એવું હરી ચરણે ચિત્ત ધરવું.
જીવી—એક ભમર, કમળમાં રહેછે.

તેને વાસના, કેવો ગમે છે.

સાંજ પડીને, કમળ બીડાયું.

અકળાયોને, ક્યાંઈ નજવાયું.

એને કમળની પ્રિતે મરવુંરે, એવું હરિ ચરણે ચિત્ત ધરવું.

બધા—ભક્તિ એવીરે, ભાધ્યા એવીરે.

રાસધારીઓ— (૩૭)

નિરત કરત નટવર ચટમટ, સહુ લપટી ઝપટી સંગીત શ્રીતસો.

થઈ કતકતા થઈ કતકતાનિ ત.

ઉગટત સખીતતત્ત યૈ યૈ યૈ જીન જીન જીનનન.

જીનકી જીનની લઈ, તાતા કીનકી કીનકી લઈ.

તીકતીક તીકતીક તીકતીકતીક.

તાયોંગા તાયોંગા, તાઅવત સુલભતી.....નિરત

આજત મૃદંગા ધીન્ધીટ, ધીન્ધીટ ધુરકટ ધુરકટ.

ધધમપ ધુની ગુચ ધીનન ધીનકકી લઈ.

દાગડતી દોકટલી દાગડતી દોકટલી, મરન પરત અતિ.

સાર લીયોરી રીતી, ગાનકી મહા મરકમે.

પન લણ પારક ધીનધીન વૃજ નિધિ.

સર્વ સિધિ શ્રી રમેશ્વર.....નિરત.

રાસધારીઓ— (૩૮)

પ્રિતમ વેગેનિજ પધારા.

રજની બહુત ગઈયા સુખમે, અધિકન રસવિસ્તારા...પ્રિતમ.

અતિ આલસ વસ દેખત પ્યારે, કામદ્ર વદન તિહારો.
 દ્રગ ઝુમત થગ ડગ મગાત ઉત ખોલ સિથિલ હૈ ન્યારો
 રાસ વિલાસ કરત શ્રમ પાયો તાકું તનક નિવારો
 નારાયણ જીવન આધાર તુમ મોનયનકો તારો

કુંભો રાણો— (૩૯)

શરણુ ચહી પ્રભુ અર્જ કરંછું અતિ મુજ પાપોશી ઉરે ડરંછું
 પાપ કરંતાં પાછુ ન જોયું રાજ્ય મદિરાથી મદાન્ધ ફરંછું.
 મીરાં સરીખા સંતને સંતાપીયાં છે મેં અતિ
 મરવું નથી એવુંજ માની અધમ દિપિ છે કતિ
 પામ્યો અમોલી દેહ પણ ઉપયોગ ખોટો આદ્યો
 હાથે ચડ્યો કિરો છતાં મેં કાંકરા તોલે કયો
 પામર ગણી મુજને કર ધરજો ધ્યાન ધરણીધર શ્રી નાથ ધરંછું શરણુ.

કુંભુ— (૪૦)

હમારો દાન દેકે અજનારી,
 મદમાતિ ગજ ગામિની ડોલૈ તું દધિ ખેચનહારી,
 રૂપ તોહી પ્રિધનાને દીનો જ્યૌં ચંદા ઉંજ્યારી;
 મટુકી શીશ કટી લે નૈન્ય મુતિયન માત્ર સવારી,
 હાર હમેલ ગરેમેં રાજૈ અલકે ધુંધર વારી
 યા અજમે જેતિ સુંદરી હૈ સખ હમે દેખી ભારી,
 નારાયણ તેરી યા છગિયે કાન્હ જન્ય ખલિહારી. હમારો.

ગાપિયો— (૪૧)

આજ રમત રાસ રૂપિયન સંગ મીલકે નંદ લાલજી,
 સ્નેહ સુર અર તિન ગ્રામ સજરી સુરની આતુર ગાન

અજ્ઞાત ધુધર ધુનીથી ૨ ૨ ૨ (૩)

નીંગ-નીંગ નીંગ નીંગ નીંગ નીંગ

તા થઈ તત થઈ તતા તતા જીનનન જીનકાર હોત,

પાયલ ઠણુકારહોત નકતર કિટ તક ધાધા [૩] અ.જ.

હસ હસ ખાત કરતહે મિલકે ચલત ચટકીલી ચામ મન હરત,

અમ હમ ચહોં નંદ નંદન સુનો અજ બિહાર સંતત ચિત સોહાત

... અ.જ

આત્માનંદ, વિષયાનંદ વિગેરે (૪૨)

મીરાં ને પૂરવ જનમની છે પ્રિતરે મીરાંને હૈડે લખાણાં,

હરિના હૈતરે નામ નહિરે છોડે હોજી

રાણાજીએ આપીયો ભુતડાં બેળો વાસ,

ભુત પ્રેત ભાગી ગયાં રેમીરાંનો ઇંદર ભુતનસ્યો અવાસરે, નામ

વિખના ખ્યાલો મોકલ્યા દેજો મીરાંને હાથ,

અમરત કરી આરોગીયાંરે મીરાંને રાખણુ હારો રૂગનાથરે નામ

રાણે વસિયલ મોકલ્યો દેજો મીરાંને જઈ,

પૂજી મીરાંએ પ્રેમથીરે મુરતી શાળીગરામનીએ મધરે નામ

રાણે રજા આપી પછી કાઢી ગણીને કાસ,

મીરાં ચાલ્યાં મહાક્રતાંરે બાધને બાળ્યો છે વજનો સુવાસરે નામ

પાઠગથી પરતાધને રાણો કહે કોઈ જાઓ,

વેગે કહેજો વિનવીરે મીરાંબાઈ એકવાર ચિતોડ ગઢમાં આવેરે, ના

રાણી—જે પ્રભુએ મીરાં કરાં ઝેરનું અમૃત કર્યું,
 જે પ્રભુએ ભૂત ટાળી ભવ્ય પણુ ભુવને ભર્યું
 જે પ્રભુએ સર્પ સાટે ધર્યાં શાળીજ રામને;
 હુંધસી ભગવાં જપીશ ભાવેતે પ્રભુના નામને.

રાણી—તજસોતરણી આપનહીં કાયાવિનાં કાળારહે,
 ભજશે પ્રભુને આપપણુ વિરહાનળેં છાંતા રહે,
 ધરવાંધટે ભગવાંતમારે બેડ કદની બોળજો
 નહિંતોમને બાળીને સ્વામી રાખદેહેં ચોળજો—રાણી

રાણીરાણી વિગેરે— (૪૪)

જેવી કરણી કરેા નર નાર, મળશે તેવાં ફળો હોજી.

દેશે જગત બધું દિટકાર, ભક્તે નહીં બળો હોજી.

બાવળનાં બી બોધિતેરે, કેરી નહીં કોઈ ખાપ.

સતોને સંતાપતાંતો, જહામુળથી જાયભક્તે.

સન સંગતથી પામશેરે. પરમ સુખનું દામ.

દુરિજન સંગે દુઃખીયા થશે, સરેન એકે કામ.....ભક્તે.

બધા— (૪૫)

વિભુ હવે વિન્ય વિન્ય કરજો.....વિભુ.

દંપતિ યુથમળી સુખમાં, વરતે દુઃખ સઘળાં હળજો.

પદ્માવતિનું હૃદય પ્રભુજી ભજન થકી ભરજો.....વિભુ.

પદ્માવતિ— (૪૬)

પદ્મા—લણી લણી લાલા ને હું, રીઝાવી તામે કરું.

ઠહેકી જાગી પાય લાગી, જપું નાથજીના નામ તણી માળા.

સુ શિયળની શમશેર ધારં, વેણુ વિનતીનાં બાણુ કરી મારં.

જંગળતી બાંધુ પ્રિતી, એજ હથિયારે વશ કરં બહાત્રા ...લળી.

સ્વામિ કુળનો ધરમ હું પરમ ગણુ, કરં સેવા ગણી દેવા.

બરી વિગરી વિસારે, સારીએ એજ રીતે નારી જીતે.

બાકી કુચાળા છે દાસા.....લળી. લળી.

પદ્માવતિ—પૂંપસેન— (૪૭)

પુષ્પ—ભજન ગિરધારીનું કરવું વિસારીસંસારીં કામ

પદ્મા—ખોધ આવો શું બતાવો તજવા સંસારી સુખરામ

પૂંપ—શાણી સંસાર સુખ સ્વપ્ના સરીખું છે રાખો હૃદય રામ નામ

પદ્મા—વાણી તાક મીઠીઠો હૃદયાવાત્રીડાજી સમજી હવે સત્ય સુખધામ

પૂંપ—ધન્ય ધન્ય

ખન્ને—પીથુંસમ; રસજામ; ગાથું ગોવિંદજીનું નામ આજ્ઞામ

સર્વે — (૪૮)

ધરણીના ધરણુ જગપતિ સંકટ સરવના બાળજો ટાળજો ટાળજો

કરણીના કરણુ અધમ ગતિ વિષમ સરવની બાળજો પાળજો પાળજો

વંદિ વંદિ વારે વારે ત્રિભુજ વિનવીયે... ... ધરણી

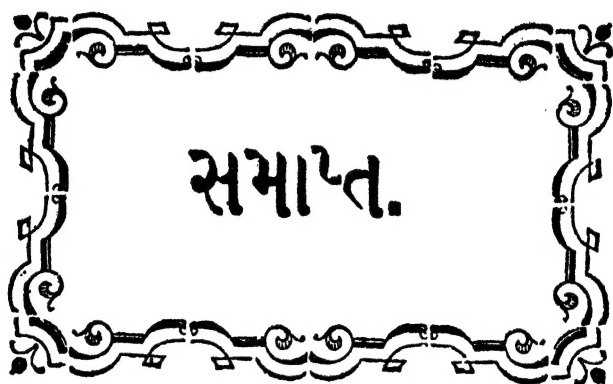
જગસ્થળસરવમાં પરમપ્રગટછો હરણુત્રાસપ્રભુ જનમમરણુના...ધ.

નટવર ધટધટ વસજો દાહને દારજો તારજો તારજો.....ધરણી

મીરાંબાઈ (૪૯)

શરણુ ચારે આધ્રિધ્રિંજી રાજ રણુછોડ

થારી હીંગ રાખો. કાના વિનતી કરું કરજોડ શરણુ
જોમે પાછી જાઉ જગતમેં લાગે મને મોટી ખોડ.....શરણુ
રૂપદેખ કૃષ્ણજીકો આર્ધ મંદીરમેં દોડ શરણુ
નિરક્ષીર જો મીઠા ગર્ધ સજની વહે દેખે રાઠોડ.....શરણુ

શકિતની.

“ આંતક નિગ્રહ ગાળીયો ”

તદન વનસ્પતિની

આ ગાળીયો સ્ત્રી પુરુષોએ જાનને એક સરખી ઉપીયોગી
 અતિપૌષ્ટિક, પુરુષત્વ આપનાર, દોહિની શુદ્ધિ કરનાર ધાતુ દોષોને
 મટાડનાર અને નિર્બળ માણસને બળવાન કરનાર ધણીજ ઉત્તમ દવા
 કિમત ગાળી ૩૨ બત્રીસની ૩૫ ૧ નો રૂપિયો એક

વૈદ્ય શાસ્ત્રી, મણીશંકર ગોવિંદજી,

આંતક નિગ્રહ ઔષધાલય.

હિડ ઓફીસજામનગરકાઠીઆવાડ
બેંચ નંબર ૧મુંબાઈકાલ્યા દેવી રોડ
બેંચ નંબર ૨કલકત્તાહેરીસન રોડ
બેંચ નંબર ૩પુનાબુધવાર પેઠ

બાહેર અખબર.

નિચે મુજબ કિસ્મતથી નાટકના ઓપેરાની ઓપરીઓ સાહેબોને જોઈતી હશે તેને શકડે પૈસે વાંકાનેર આર્યકિત વર્ધક નાટક કંપની પાસેથી મળશે:—

જગતસિંહ નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
શૈવળાગા નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
ચંદ્રકાન્તા નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
નર્મદા નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
શરવિર શિવાજી નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
પ્રેમચંદ્રીકા નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
સીતા સ્વયંવર નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
સહ્યાની હરિશ્ચંદ્ર નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
કુમુદ કિશોરી નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
મહારાણા પ્રતાપના ઓપેરા	૦—૨—૦
ગોપિચંદ નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
કેદારસિંહ નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
શ્રુતિ. સુન્દર્યા નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
ઈન્દુમતી નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
રમણ સુંદરી નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
સંસારી સાવિત્રી નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦
નરસિંહ મહેતા નાટકના ઓપેરા	૦—૨—૦

ઉપરના પુસ્તકો કંપનીના મુકામેથી મળશે તેમજ શુજરાતના તમામ નામીયા શહેરોમાં અમારી કંપનીના ફરેક એજન્ટો પાસેથી મળશે—નિર્નિત અંચ કરતા.

